

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202113
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515202113.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti žalovaným 1/ O. I., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX I. T., t.č. bytom I. T., I. XX, občan SR, 2/ J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX I. T., t.č. bytom I. T., I. XX, občianka SR, v konaní o 102,52 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným **právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 6.5.2015 žiadal aby súd zaviazal žalovaných k zaplateniu istiny vo výške 102,52 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 21.11.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaný v 1. rade dňa 2.5.2008 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver 597,49 eur, ktorý sa žalovaný v 1. rade zaviazal splatiť spolu s úrokmi v 36 mesačných splátkach vo výške 36,08 eur. Žalovaná v 2. rade pristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade ako spoludlžník. V súlade s ustanovením zmluvy žalobca poskytol žalovanému v 1. rade revolving dňa 23.12.2010 v sume 865,92 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 36,08eur mesačne.

Žalovaný splátky riadne nesplácal, dostal sa do omeškania už s úhradou 1. splátky do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Obč. zák. t.j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 2 062,28 eur, preto žalobca uplatnil právo veriteľa t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal dňa 20.11.2014 neuhradené splátky vo výške 102,52 eur, túto sumu neuhradil ani čiastočne.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Žalovaní sa k návrhu nevyjadrili.

Pojednávania vytyčeného na deň 12.5.2012 sa účastníci konania nezúčastnili, právna zástupkyňa žalobcu svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu ospravedlnila, súhlasila s pojednávaním v ich neprítomnosti, žalovaní svoju neúčasť napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nijakým spôsobom neospravedlnili, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Žalovaný v 1. rade na pojednávaní potvrdil, uzatvorenie zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, poskytnuté finančné prostriedky použil na bežnú spotrebu pričom prostriedky, ďalej zdôraznil, že všetky záväzky voči žalobcovi má splnené.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade, oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to výpisom z obchodného registra žalobcu, oznámením o zosplatnení z 28.10.2014, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2008, Zmluvným dojednaním Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, doručenkou, históriou platieb - kartou klienta, priemernými úrokovými mierami za rok 2008, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 2.5.2008 uzatvorili úverovú zmluvu (č.1.3 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 597,49 eur (18 000,- Sk). Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 36 mesačnými splátkami, splatnými k 19. dňu v kalendárnom mesiaci po 36,08 eur (1087,- Sk), so zmluvnou odmenou 701,45 eur (21 132,- Sk), celkovou sumou splátok úveru vrátane úrokov 1 298,94 eur (39132,- Sk), RPMN 75,16 %, ročnou úrokovou sadzbou 79,47 %, úverovým limitom 1 515,44 eur (45 654,- Sk), priemernou RPMN za úver nie je uvedený, zmluvnou odmenou za poskytnutie revolvingu 502,26 eur (15 131,- Sk), predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 66,43 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 72,22 %.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere a je rozdelené vertikálne na 13 častí, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, body 7. až 13. obsahuje text písaný veľmi drobným písmom v ktorom je dohoda o zrážkach zo mzdy, odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka 1, 2 miesto a dátum podpisu.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany žalovaných verifikované.

Podaním zo dňa 28.10.2014 žalobca oznámil žalovanému v 1. rade zosplatnenie, vyzval ho k úhrade dlžných splátok s tým, že ak dlžné splátky neuhradí do 15 dní od doručenia oznámenia stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. List bol žalovanému doručený dňa 4.11.2014.

Z karty klienta - platobnej histórie (čl. 7. spisu) preukázateľne nevyplýva aká suma úveru, aká suma revolvingu bola žalovanému v 1. rade vyplatená, z predloženého prehľadu nevyplýva, koľko žalovaný na úver splatil. Žalobca napriek opakovaným výzvam súdu tieto doklady nepredložil.

Podľa tvrdenia žalobcu uvádzaného v žalobe žalovaný v 1. rade mal uhradiť k 20.11.2014 sumu 102,52 eur neuhradila nič, preto si žalobca uplatnil právo na súde, pričom napriek výzve súdu, ktorú prevzala jeho právna zástupkyňa dňa 31.8.2015 nedoložil dôkaz o výške skutočne vyplateného úveru vrátane revolvingov. Podľa podania žalobcu doručeného súdu dňa 16.11.2015 (čl. 37 spisu) žalovanému bol vyplatený úver 597,49 eur a revolving v sume 367,70 eur, pričom žalovaný splatil sumu 2 062,28 eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), c) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy (k 2.5.2008) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/3001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Právne posúdenie vecí

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaná v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluvu musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy. Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o revolvingovom úvere chýba údaj o výške, počte a termíne splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky, (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z.).

Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednáváná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Rovnako podľa názoru súdu v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a to údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok a deň splatnosti v mesiaci z takéhoto znenia však nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru.

Absenciu týchto údajov zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť ani rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky či ako v súdenom prípade oznámenie veriteľa o schválení úveru, keďže povinné údaje musia byť uvedené priamo v úverovej zmluve.

Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje uvedenie výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a konečnú splatnosť úveru (§ 4 ods. 2 písm. i/, g/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť (4 ods. 3 ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené ani odkazmi na úverové či iné podmienky.

V tomto smere súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove napr. v rozsudkoch sp. zn. 15Co/107/2014 zo dňa 28.1.2015, sp. zn. 18Co/177/2014 zo dňa 23.9.2015, sp. zn. 21Co/287/2014 zo dňa 27.10.2015 týkajúcich sa obdobných vecí (rovnakého žalobcu) z ktorých vyplýva, že pokiaľ tieto údaje (rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky a termín konečnej splatnosti úveru) neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnaký právny názor bol vyslovený aj Krajským súdom v Žiline v rozsudku sp.zn. Co/286/2014 zo dňa 27.5.2014 či Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 11Co/123/2013 zo dňa 26.6.2013.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver pre absenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaní sú povinní zaplatiť iba sumu, ktorú si požičali.

Podľa tvrdenia žalobcu (čl. 37 spisu) žalovanému bola poskytnutá celková suma vrátane revolvingu 1 332,80 eur (úver 597,49 eur a revolving v sume 367,70 eur) pričom žalovaný splatil sumu 2 062,28 eur.

Súd poukazuje na skutočnosť, že predmetné konanie je konaním sporovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na preukázanie svojich tvrdení, je povinný preukázať listinné dôkazy na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky.

Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, akú skutočne sumu úveru žalovanému vyplatil. Suma tvrdená v žalobe 1 332,80 eur , nie je zo strany žalobcu preukázaná žiadnym listinným dôkazom.

Keďže súd vyššie konštatoval, že úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 2.5.2008 je úverovou zmluvou bezúročnou a bez poplatkov, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný uhradil žalobcovi viac ako mu poskytol, pokiaľ by aj súd pripustil, že zo strany žalobcu žalovanému bola poskytnutá suma 1 332,80 eur (čo však žalobca nepreukázal), keďže žalovaný zaplatil sumu 2 062,28 eur, zaplatil viac a preto je žaloba v celom rozsahu nedôvodná.

Ďalej súd dodáva, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

V revolvingovej zmluve bola stanovená ročná úroková sadzba úveru vo výške 79,47 %, ročná úroková sadzba revolvingu 72,22 % ročne.

Súd opätovne poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove v obdobných právnych veciach týkajúcich sa totožného žalobcu, napr. na rozhodnutia sp. zn. 21Co/287/2014 zo dňa 27.10.2015, ktorý pri zmluve uzavretej dňa 24.11.2009 dohodnutú

úrokovú mieru v sadzbe 68,83 % ročne považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 39 Obč. zák. Rovnaký právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach sp. zn. 15Co/107/2014 zo dňa 28.1.2014 pri úverovej zmluve uzavretej dňa 28.12.2008 dohodnutých úrokoch 68,87 % ročne, sp. zn. 8Co/112/2014 zo dňa 18.12.2014 pri zmluve uzavretej dňa 10.9.2008 a dohodnutých úrokoch 82,04 % ročne, sp. zn. 19Co/104/2014 zo dňa 16.6.2015 pri zmluve uzavretej v decembri 2008 a úrokoch 69,84 % ročne, sp. zn. 6Co/155/2014 dňa 25.6.2015 zmluva z 31. 12.2007 úrokoch 69,84 % ročne a množstvo iných.

Ani v tomto konaní nie je dôvod aby sa tunajší súd odklonil od rozhodovacej praxe svojej či odvolacieho súdu, keďže v súdenom prípade bola ročná úroková sadzba úveru vo vyššej sadzbe ako v citovanými rozhodnutiami Krajského súdu Prešov vyslovili nižšie úrokové sadzby (nižšie ako 88,07 % ročne) za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi.

Úroky dohodnuté pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej sumy, právny poriadok výslovne neupravuje v akej výšky je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák. S poukazom na toto ustanovenie je súd toho názoru, že určená úroková sadzba úveru vo výške 79,47 % a úroková sadzba revolvingu vo výške 72,22 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na súdom zistené rozpätie priemerných úrokových mier v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (15,71 % p.a.), žalobcom poskytnutá ročná úroková sadzba úveru 79,47 % a revolvingu 72,22 % je jednoznačný úžernický úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, takého prevýšenie v danom prípade až viac ako 5 násobne je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.

Účastníkmi konania dojednaná úroková sadzba úveru 79,47 % ročne a revolvingu 72,22 % podľa názoru súdu neobstojí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák. ktoré síce nadobudlo účinnosť až od 01.06.2010 ale ani s poukazom na znenie ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru, účinné od 1.7.2008 a ktoré bolo zrušené k 11.6.2010. Celková výška odplaty pri dojednanom ročnom úroku 88,07 %, ktorú mal žalovaná podľa zmluvy zaplatiť bola 36 x 36,08 eur čo je 1 298,88 eur a predstavuje 213,39 %.

Vzhľadom na všetky vyššie rozvedené skutočnosti súd má za to, že revolvingová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 2.5.2008 sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, preto má žalobca právo len na vrátenie skutočnej sumy, ktorú vyplatil žalovanému, keďže žalovaný zaplatil viac ako mu zo strany žalobcu bolo poskytnuté, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu tak, že priznal úspešnému účastníkovi - žalovaným právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka žalobcu.

Žalovaní si však právo na náhradu trov konania neuplatnili a z obsahu spisu nevyplýva aby im nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že im právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).